

1999. évi XLII. törvény

a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól

Az Országgyűlés, tekintettel a magyar lakosság kedvezőtlen népegészségügyi mutatóira, annak érdekében, hogy a dohánytermékek fogyasztásának szabályozásával, illetőleg forgalmazásának részleges korlátozásával védelmet nyújtson a nemdohányzók, valamint az életkoruk vagy egészségi állapotuk miatt egyébként fokozott védelmet igénylő személyek részére a passzív dohányzás káros hatásaival szemben, elősegítve ezzel az egészséghez, valamint az egészséges környezethez fűződő alkotmányos jogok megvalósulását és védelmét, figyelemmel azonban - az ellentétes érdekek megfelelő egyeztetésével - a dohányzás fogyasztói szokásokkal összhangban álló lehetőségének biztosítására, a következő törvényt alkotja:

Értelmező rendelkezések

1. § E törvény alkalmazásában

a) *dohánytermék*: cigaretta, szivar, szivarka, pipadohány és más fogyasztási dohány, vagy egyéb, külön jogszabály szerint dohányzásra szánt, dohány alapanyagú termék;

b) *dohányzás*: a dohánytermék füstképződéssel járó elégetése;

c) *közforgalmú intézmény*: az érintettek számára közfeladatot, illetőleg közérdekű vagy egyéb szolgáltatást, ellátást (a továbbiakban együtt: szolgáltatás) végző természetes vagy jogi személynek, illetőleg jogi személyiség nélküli gazdasági társaságnak a szolgáltatás, illetve az azzal összefüggő tevékenység biztosítására szolgáló létesítménye vagy egyéb eszköze;

d) *rendezvény*: a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, valamint gazdasági, kulturális, - nem szabadidős jellegű - sport, egyházi, érdekvédelmi céllal, legalább három személy egyidejű jelenlétével létrejött szervezett összejövetel, illetve esemény;

e) *zárt légterű helyiség*: valamely műszaki megoldással környezetétől fizikailag lehatárolt létesítmény, eszköz, amelynek a külső környezetből történő folyamatos légcseréje nem, vagy kizárólag nyílászárók, illetőleg egyéb műszaki berendezés útján biztosított.

A dohánytermékek fogyasztásának alapvető szabályai

2. § (1) A dohányzás számára kijelölt helyek kivételével - a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel - nem szabad dohányozni

a) közforgalmú intézménynek a szolgáltatást igénybevevők számára nyitva álló zárt légterű helyiségeiben;

b) tömegközlekedési eszközön;

c) zárt térben megtartott rendezvényen;

 d) munkahelyen, e törvényben, külön jogszabályban, valamint a munkáltató rendelkezései szerint meghatározott esetekben.

(2) Nem jelölhető ki dohányzóhely

a) egészségügyi alapellátást, illetőleg járóbeteg-szakellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatóknak, illetve egészségügyi szolgáltató ezen ellátásokat nyújtó részlegének, valamint gyógyszerártnak a betegforgalom számára nyitva álló helyiségeiben, továbbá jellemzően gyermekek fekvőbeteg-szakellátását végző egészségügyi szolgáltatók épületeiben;

b) óvodákban;

c) a b) pont hatálya alá nem tartozó közoktatási intézménynek a tanulók által is használt helyiségeiben;

d) gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézményben;

e) a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények közösségi helyiségeiben;

f) helyi közforgalomban közlekedő tömegközlekedési eszközön, helyiérdekű vasúton, valamint menetrend alapján beföldi helyközi közforgalomban közlekedő autóbuszon;

g) sportlétesítménynek a sporttevékenység végzésére szolgáló zárt légterű helyiségeiben.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően - ha tűzvédelmi előírás nem tiltja - dohányzóhely kijelölése nélkül is lehet dohányozni

a) szórakoztató, vendéglátó szolgáltatást nyújtó közforgalmú intézményeknek kizárólag élelmiszerek, illetve egyéb italáruk kiszolgálására a vendégforgalom számára nyitvaálló helyiségeiben, ha a helyiségben helyben történő fogyasztás céljából meleg- és hidegkonyhai, továbbá cukrászati készítményt nem, illetőleg - az üzletkörnek megfelelően - csak kiegészítő jelleggel hoznak forgalomba;

b) a dohánytermék kereskedelmi bemutatója, vagy egyéb okból történő fogyasztása céljából létrejött rendezvényeken, feltéve, hogy a dohányzást az e törvényben foglalt más rendelkezések egyébként nem tiltják.

(4) A dohányzóhely ugyanabban a helyiségben nem jelölhető ki, kivéve, ha annak légtere a helyiség egyéb részétől elkülöníthető, vagy az elkülönítés megfelelő légtechnikai megoldás alkalmazásával megoldható. A dohányzásra kijelölt hely zárt légtérű csak abban az esetben lehet, ha a megfelelő légszűrő feltételei nyílászáró szerkezetekkel, vagy egyéb műszaki berendezés felszerelésével biztosítottak, és ott más, nemdohányzó személy benttartózkodása - a munkaköri feladatok ellátásán kívül, a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény rendelkezéseire is figyelemmel - a helyiség rendeltetéséből adódóan nem szükséges.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában megfelelő a dohányzóhelyek légtechnikai elkülönítése abban az esetben, ha a helyiségben legalább

a) a friss levegő befűtését, illetve az elhasznált levegő elszívását biztosító mechanikus szellőztető berendezés működik, és

b) a dohányzóhelyek kijelölése, valamint a helyiség légöblítése olyan módon került kialakításra, hogy a dohányfüst a keletkezése helyétől közvetlenül az elszívócsatornába áramlik anélkül, hogy a nemdohányzó helyek az áramlás irányába esnének.

(6) A kijelölt dohányzóhelyek megfelelőségét az egészségügyi államigazgatási szerv, illetve tűzvédelmi szempontból a tűzvédelmi hatóság jogosult rendszeresen ellenőrizni.

(7) A dohányzási korlátozással érintett, valamint a dohányzásra kijelölt helyiségeket felirat vagy más egyértelmű jelzés alkalmazásával - tűzvédelmi szempontú tilalom esetén szabványos tiltó táblával, illetve piktogrammal - szembetűnő módon meg kell jelölni, valamint a belépő vendégforgalom számára jól látható helyen fel kell tüntetni, ha a szórakoztató, vendéglátó-ipari szolgáltatást nyújtó közforgalmú intézményben a dohányzás a (3) bekezdés a) pontja alapján korlátozás nélkül megengedett. A jelölés megfelelőségét a fogyasztóvédelmi hatóság rendszeresen ellenőrzi.

 (8) A munkavállalók munkahelyi dohányzásának, valamint a dohányzóhelyek munkavállalók részére történő kijelölésének feltételeire e törvény, külön jogszabály, valamint a munkáltató rendelkezései irányadók.

(9) Közforgalmú intézményben, zárt térben megtartott rendezvényen, valamint tömegközlekedési eszközön 18. életévét be nem töltött személy még a dohányzás számára kijelölt helyen sem dohányozhat.

3. § (1) A közforgalmú intézmény feladatkörében eljáró, valamint a tömegközlekedési eszköz működtetésében hivatásszerűen közreműködő személy (a továbbiakban együtt: rendelkezésre jogosult) a dohányzásra vonatkozó korlátozást megsértő a jogsértés haladéktalan befejezésére köteles felhívni. A felhívás eredménytelensége esetén a rendelkezésre jogosult az érintett személyt felszólítja, hogy a közforgalmú intézményt, illetve a tömegközlekedési eszközt hagyja el, illetőleg kezdeményezi a 7. § (1)-(2), illetve (13) bekezdései szerinti eljárás lefolytatását.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott személy felhívására - az eljáró intézkedési jogosultságának igazolását követően - az érintett személy személyazonosságát hitelt érdemlő módon köteles igazolni.

4. § (1) A 2. § (1) bekezdésének a), illetve c) pontjaiban meghatározott esetekben - az (5)-(6) bekezdésekben, valamint a 2. § (3) bekezdésében foglalt kivétellel - dohányzásra az e törvényben foglaltaknak, valamint a tűzvédelmi szabályoknak megfelelő helyet kell kijelölni és fenntartani, amennyiben megfelelő önálló helyiség rendelkezésre áll, vagy az azonos helyiségben a dohányzóhely 2. § (4) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő kijelölése a helyiség rendeltetészerű igénybevételének veszélyeztetése nélkül megoldható, és a kijelölés a 2. § (2) bekezdése alapján nem tiltott. Dohányzóhely kijelölésének hiányában a helyiségen kívül dohányzás céljára szolgáló területet kell meghatározni, a 2. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezések megfelelő alkalmazásával.

(2) Személyszállító vasúti járművön dohányzásra alkalmas helyet kell kijelölni. A kijelölés tűzvédelmi szabályokat, illetőleg közlekedésbiztonsági érdeket nem sérthet, vagy veszélyeztethet, és a kijelölt dohányzóhely - eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában - meg kell hogy feleljen a 2. § (4) bekezdésében foglalt feltételeknek.

(3) A (2) bekezdésben, valamint a 2. § (2) bekezdés f) pontjában nem szereplő közforgalmú, valamint a magánforgalomban közlekedő tömegközlekedési eszközökön a dohányzóhely kijelöléséről az üzembentartó dönt. A dohányzóhely kijelölésére a (2) bekezdésben foglalt rendelkezések megfelelően irányadók azzal, hogy a 2. § (4) bekezdésében meghatározott feltételeket a kijelölés során nem kell alkalmazni.

(4) A dohányzóhelyek tömegközlekedési eszközön történő kijelölésének részletes szabályait - az egészségügyért felelős miniszterrel egyetértésben - a közlekedésért felelős miniszter rendeletben állapítja meg.

(5) Az üzemeltető egyes, belföldi forgalomban, menetrend szerint közlekedő személyszállító vonatokat nemdohányzó járáttá nyilváníthat, ha a kiindulási és a célállomás menetrend szerinti távolsága nem haladja meg a 100 kilométert. Ebben az esetben a (2) bekezdésben foglalt rendelkezéseket nem kell alkalmazni. A nemdohányzó járáttá történő nyilvánítás tényét jól látható módon és egyértelmű felirat vagy jelzés alkalmazásával a személyszállító vasúti kocsik külsején és utasterében fel kell tüntetni.

(6) Szórakoztató, vendéglátó-ipari szolgáltatást nyújtó közforgalmú intézmény üzemeltetője az intézményt nemdohányzó intézménnyé nyilváníthatja. Ebben az esetben az intézményben dohányzóhelyet kijelölni nem kell. A nemdohányzó intézménnyé minősítés tényét jól látható és egyértelmű felirat vagy jelzés alkalmazásával az intézménynek a közforgalom számára nyitvaálló bejáratánál, valamint a vendégforgalom által igénybe vett valamennyi helyiségében fel kell tüntetni.

(7) Az iskolaszék, a kollégiumi szék, az intézményi szék és az általános művelődési központi szék - a 2. § (2) bekezdésének c) pontjától eltérően - az intézményt nemdohányzó intézménnyé nyilváníthatja. Ebben az esetben az intézmény területén dohányzóhely nem jelölhető ki. A nemdohányzó intézménnyé minősítés tényét jól látható és egyértelmű felirat és jelzés alkalmazásával az intézménynek a közforgalom számára nyitvaálló bejáratánál, valamint a közforgalom által rendszeresen igénybe vett valamennyi helyiségében fel kell tüntetni.

(8) A 2. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti esetben az (1) bekezdés megfelelően alkalmazandó azzal, hogy helyiségen kívüli dohányzóhely nem zárt légtérben is csak úgy jelölhető ki, ha a dohányzóhely az egészségügyi szolgáltatást igénybevevők szokásos vagy szükségszerű útvonalától megfelelően elkülönül.

(9) Az (1)-(8) bekezdésben, valamint a 4/A. §-ban meghatározott feltételek biztosításáról a közforgalmú intézmény belső szabályzatában meghatározott személy, a rendezvény szervezője, a tömegközlekedési eszköz üzemeltetője, a közoktatási intézmény vezetője, illetőleg a munkáltató gondoskodik.

4/A. § (1) A munkáltató a munkahelyet - külön telephely esetén telephelyenként - a (2)-(3) bekezdésben foglaltak szerint nemdohányzó munkahellyé nyilváníthatja. Ebben az esetben a munkáltató kizárólagos rendelkezése alatt álló létesítményekben, illetve helyiségekben dohányzóhelyet kijelölni nem lehet. A nemdohányzó munkahellyé minősítés tényét jól látható és egyértelmű felirat vagy jelzés alkalmazásával, a munkahelynek a személyforgalom számára nyitva álló valamennyi bejáratánál, valamint a nem kizárólag a munkavállalók által igénybe vett valamennyi helyiségben vagy az ezekhez vezető közlekedőfolyosókon - valamennyi igénybevevő által jól látható módon - fel kell tüntetni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti, nemdohányzó munkahellyé nyilvánításról szóló döntés

a) kollektív szerződéssel rendelkező munkáltatónál a kollektív szerződésben,

b) az a) pont hatálya alá nem tartozó munkáltatónál a munkavállalók kezdeményezésére vagy ezek egyetértésével hozható meg.

(3) A munkavállalók részéről a (2) bekezdés b) pontja szerinti kezdeményezésre jogosult a kollektív szerződés megkötésére jogosult szakszervezet, ennek hiányában a munkáltatónál - telephelyen történő munkavégzés esetén az adott telephelyen - a megállapodás megkötésekor foglalkoztatott munkavállalók legalább 50%-a. A munkáltató kezdeményezése esetén a munkavállalói egyetértésre a kezdeményezési jog szabályai irányadóak. A munkavállalók kezdeményezését a munkáltató köteles figyelembe venni. Ebben az esetben a munkahelyet, illetve telephelyet 30 napon belül nemdohányzóvá kell nyilvánítani.

(4) Azon munkahelyek esetében, ahol dohányzóhely kijelölése a 2. § (2) bekezdése alapján tilos, illetve ahol dohányzóhely kijelölése a 2. § (3) bekezdése alapján nem kötelező, az (1)-(3) bekezdés nem alkalmazható. Az (1) bekezdés szerint nemdohányzóvá nyilvánított munkahelyen a (2)-(3) bekezdés szerinti szabályok megfelelő alkalmazásával lehet dohányzóhely kijelölését kezdeményezni.

A dohánytermékek forgalomba hozatalának egyes korlátai

5. § (1) Dohánytermék nem árusítható közoktatási intézményben, személyes gondoskodást nyújtó szociális intézményben, gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézményben, valamint egészségügyi intézményben.

(2)-(3)

(4) Dohánytermék árumintaként nem forgalmazható.

(5) Dohánytermék az üzlet jellegét, kialakítását figyelembe véve az egyéb termékektől elkülönítve, önálló polcon vagy az üzlethelyiség erre a célra elkülönített részén, vagy kizárólag dohánytermékek, illetőleg azok fogyasztásához kapcsolódó kiegészítő kellékek forgalmazására szolgáló önálló üzlethelyiségben hozható kereskedelmi forgalomba.

(6) Az (5) bekezdésben foglalt rendelkezések betartását a fogyasztóvédelmi hatóság rendszeresen ellenőrzi.

6. § (1) Cigaretta forgalomba hozni - a 8. § (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel - csak abban az esetben lehet, ha a forgalomba kerülő fogyasztói csomagolási egység felirata - szembetűnően, kontrasztos háttérben, jól olvashatóan, tartósan, magyar nyelven - egyaránt tartalmazza

a) egyik főoldalán, az oldal legalább 30%-át kitevő felületen:

aa) „A dohányzás súlyosan károsítja az Ön és a környezetében élők egészségét!” figyelmeztetést, vagy

ab) „A dohányzás halált okozhat!” figyelmeztetést,

b) másik főoldalán, az oldal legalább 40%-át kitevő felületen az e törvény melléklete szerinti, szabadon megválasztható egészségvédő figyelmeztető feliratot, valamint

c) egyik keskenyebb oldalán, az oldal legalább 10%-át kitevő felületen, a cigaretta főfüst egységnyi mennyiségében lévő kátrány- és nikotin-, valamint szén-monoxid-tartalom számszerű értékét.

(2) Az (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja alatti általános egészségvédő figyelmeztetéseket, továbbá az e törvény melléklete szerinti szabadon megválasztható egészségvédő figyelmeztető feliratot változtatva kell alkalmazni úgy, hogy azok rendszeres megjelenése főoldalanként biztosított legyen.

(3) Az (1) bekezdésben nem említett dohánytermékek forgalomba hozatalának feltételeire az (1) bekezdésben foglalt rendelkezések megfelelően irányadóak azzal, hogy az egészségvédő figyelmeztetések legkisebb méretére vonatkozó rendelkezést, valamint az (1) bekezdés c) pontját nem kell alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott egészségvédő figyelmeztetés valamelyikét a dohányterméket árusító üzlethelyiségben, illetve mozgó árusító hely kiszolgáló terében is el kell helyezni. A figyelmeztetés feltüntetésének módjára az (1) bekezdésben foglaltak megfelelően irányadóak azzal, hogy a figyelmeztető felirat legkisebb méretére vonatkozó rendelkezést nem kell alkalmazni.

(5) A dohánytermékek címkézésének és csomagolásának további részletes szabályaira külön jogszabály rendelkezései az irányadóak.

(6) Dohánytermék árusítása automatából nem megengedett.

A dohánytermékek fogyasztására, illetőleg forgalmazására vonatkozó tilalmak, valamint kötelezettségek megszegése

 7. § (1) A dohányzással, a dohányzóhely kijelölésével összefüggő e törvényben, valamint a munkavédelemről szóló törvényben foglalt korlátozást, illetve kötelezettséget megszegő természetes vagy jogi személy, valamint jogi személyiség nélküli gazdasági társaság egészségvédelmi bírság, a dohánytermékek forgalmazására vonatkozó, e törvényben meghatározott tilalom megszegése esetén külön jogszabály szerint fogyasztóvédelmi bírság megfizetésére köteles, illetve vele szemben egyéb jogkövetkezmény alkalmazható.

(2) Egészségvédelmi bírság megfizetésére köteles a 4. § (9) bekezdésében megjelölt személy is, aki a dohányzásra, illetőleg a dohánytermékek forgalmazására vonatkozó, e törvényben foglalt tilalmak, korlátozások betartását feladat körében nem érvényesíti.

(3) Egészségvédelmi bírság csak azon természetes személy ellen szabható ki, aki a cselekmény elkövetésekor 14. életévét betöltötte, és saját jövedelemmel rendelkezik.

(4) Az egészségvédelmi bírság összege

a) a dohányzással összefüggő tilalmak, korlátozások megsértése esetén legalább 20 000, legfeljebb 50 000 Ft;

b) a dohányzóhelyek kijelölésére vonatkozó kötelezettség nem vagy nem megfelelő teljesítése, valamint a dohányzást, illetőleg a dohánytermékek forgalmazását érintő tilalmak, korlátozások megtartására vonatkozó ellenőrzési kötelezettség elmulasztása esetén

ba) legalább 100 000 Ft, legfeljebb 250 000 Ft az ezen kötelezettségek betartásáért felelős személy tekintetében, illetve

bb) legalább 1 000 000, legfeljebb 2 500 000 Ft az intézmény, szervezet, üzemeltető vagy gazdasági társaság tekintetében.

(5) A kiszabott egészségvédelmi bírság összegét úgy kell meghatározni, hogy az igazodjék a cselekmény súlyához és az elkövető személyi körülményeihez. Az eljáró hatóság a (4) bekezdés a) pontja szerinti esetben - az ott meghatározott összeghatártól eltérően - a törvénysértőt 20 000 Ft-ig terjedő helyszínen kiszabott egészségvédelmi bírsággal sújthatja. A helyszínen kiszabott bírság 30 napon belül történő meg nem fizetése esetén a (4) bekezdést kell alkalmazni.

(6) Az egészségvédelmi bírság kiszabására irányuló eljárást a dohánytermék fogyasztására, illetőleg a dohányzóhelyek kijelölésére vonatkozó rendelkezések megsértése esetén az egészségügyi államigazgatási szerv folytatja le.

(7) Az egészségvédelmi bírság az eljárás lefolytatására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságnak az (1)-(2) bekezdések szerinti magatartásról való tudomásszerzését követő 6 hónapon belül alkalmazható. A jogsértő magatartás tanúsításától számított 1 éven túl egészségvédelmi bírság nem szabható ki, kivéve, ha a magatartás jogsértő állapot fenntartásával valósul meg. Ebben az esetben az elévülési idő a jogsértő állapot megszűnésének napján kezdődik.

(8) A (6) bekezdés szerinti hatóságot eljárása során megilletik a 3. § (2) bekezdése szerinti jogosultságok.

(9) A jogerős határozattal megállapított egészségvédelmi bírságot, valamint a dohánytermékek forgalmazásával összefüggő, e törvényben foglalt tilalmat, korlátozást megszegővel szemben jogerősen alkalmazott fogyasztóvédelmi bírság összegének 50%-át, valamint helyszíni bírságot az egészségügyi államigazgatási szerv számára nyitott számlára kell befizetni. A számlára befizetett bírság összegének 30%-át az egészségügyi államigazgatási szerv az egészségügyért felelős miniszter által vezetett minisztérium költségvetési fejezete számára nyitott számlára utalja. Az egészségügyi államigazgatási szerv az általa felhasználható bírság összegének 75%-át kizárólag egészségfejlesztési célra, így különösen dohányzásmegelőzésre, illetve dohányzásról leszoktató programok támogatására használhatja fel. Az egészségügyi, illetve az oktatási intézményekre kiszabott bírságokból befolyt összeget az egészségügyi, illetve az oktatási intézmények dohányzásmegelőző, illetve a dohányzásról leszoktató programjainak támogatására kell felhasználni. A fennmaradó összeg egészségmegőrzési célokra, illetőleg az egészségügyi ellátás színvonalát fejlesztő szakmai programok támogatására, a közegészségügyi hatósági felügyelet fejlesztésére, a hatósági munka támogatására, különösen a népegészségügyi program prioritásainak figyelembevételével használható fel. A bírságok kirovására, behajtására és felhasználására az egészségügyi államigazgatási szerv nyilvántartást vezet, amelynek összefoglaló adatairól évente írásban tájékoztatja az egészségügyért felelős minisztert.

(10) A jogerősen kiszabott és meg nem fizetett egészségvédelmi bírságot adók módjára kell behajtani, azokkal egy sorban.

👉 (11)

(12) Az egészségvédelmi bírság kiszabása nem érinti a jogsértésnek megfelelő, külön jogszabály szerinti jogkövetkezmények alkalmazhatóságát.

(13) A közoktatási intézménynek az e törvény szerint elrendelt dohányzási tilalmat - a tanulói jogviszonyból származó kötelezettség teljesítése vagy az azzal összefüggő bármely tevékenység során a közoktatási intézmény, vagy annak feladatkörében működő más intézmény területén - megsértő, 14. életévét betöltött tanulóival szemben a 3. § (1) bekezdése szerinti személy kezdeményezi a külön jogszabály szerinti fegyelmi eljárás lefolytatását.

Záró rendelkezések

8. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő hetedik hónap első napján lép hatályba azzal, hogy a hatálybalépésének napján - érvényes működési engedély alapján - működő vagy folyamatban lévő működési engedélyezési eljárás alapján a működésüket a törvény hatálybalépését követően megkezdő szórakoztató, vendéglátó-ipari szolgáltatást nyújtó közforgalmú intézmények tekintetében a dohányzási korlátozást, illetőleg a dohányzóhely kijelölésére vonatkozó kötelezettséget 2001. január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) A dohányzásra, valamint a dohánytermékek forgalmazására vonatkozó, e törvényben foglalt tilalmak, korlátozások nem érintik az egyéb jogszabályban meghatározott érdekből, célból, illetőleg módon elrendelt dohányzási tilalmakat, korlátozásokat.

(3) Azok a cigaretta dohánytermékek, amelyek nem felelnek meg az e törvény 6. § (1)-(2) bekezdésében és a külön jogszabályban meghatározott rendelkezéseknek nem gyárthatók és a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény rendelkezései szerint nem bocsáthatók szabadforgalomba és e rendelkezés hatálybalépésétől számított egy évet követően nem hozhatók forgalomba.

(4) Felhatalmazást kapnak az érintett miniszterek, hogy az irányításuk, illetve felügyeletük alá tartozó fegyveres szervek tekintetében a dohányzásra, a dohányzóhelyek kijelölésére, illetve a dohánytermékek forgalmazására vonatkozó részletes, az e törvénnyel összhangban lévő szabályokat rendeletben meghatározzák.

(5)

(6) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2001/37/EK irányelve (2001. június 5.) a tagállamoknak a dohánytermékek gyártására, kiszerezésére és árusítására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről;

b) az Európai Parlament és a Tanács 2003/33/EK irányelve (2003. május 26.) a tagállamok dohánytermékek reklámozására és szponzorálására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről, 5. cikk (2) bekezdése [a törvény 5. §-ának (4) bekezdése].

Melléklet az 1999. évi XLII. törvényhez

E törvény 6. § (1) bekezdés b) pontja szerint alkalmazandó szabadon megválasztható egészségvédő figyelmeztető feliratok az alábbiak:

1. A dohányosok korábban halnak.
 2. A dohányzás elzárja az artériákat, szívrohamot és agyvérzést okoz.
 3. A dohányzás halálos tüdőrákot okoz.
 4. A terhes nők dohányzása károsítja a magzat egészségét.
 5. Védje a gyermekeket: ne tegye ki őket a dohányfüst belélegzése veszélyének.
 6. Az orvosok és a gyógyszerészek segíthetnek a leszokásban.
 7. A dohányzásról nagyon nehéz leszokni, ezért ne szokjon rá.
 8. A dohányzás abbahagyása csökkenti a halálos szív- és tüdőbetegségek kockázatát.
 9. A dohányzás lassú és fájdalmas halálhoz vezet.
 10. Kérjen segítséget a leszokáshoz (telefon/levélcím/Internet-cím) kérdezze meg háziorvosát/gyógyszerészét.
 11. A dohányzás lassíthatja a vér áramlását, és impotenciát okozhat.
 12. A dohányzás öregíti a bőrt.
 13. A dohányzás károsítja a spermákat és gyengíti a megtermékenyítő képességet.
 14. A füst benzolt, nitrozamint, formaldehidet és hidrogén-cianidot tartalmaz.
-